

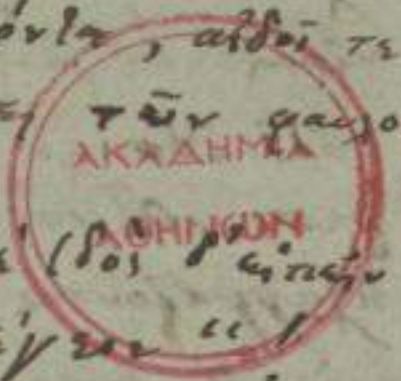

Academy of Athens

Τῷ φίλῳ Μιχαήλ τῷ Σχινῷ Κ. Οἰκονόμος χαίρειν.

Ὁ ὡτυχὴς ἐφρίπταί μοι ὁ θεός, καὶ ἐν ταύτῃ ἄγρῳ ἀπὸντα
 ἐπὶ τῇ πρώτῃ καὶ δαττῶν ἢ προσδίδουσα· δὴ γὰρ αὐτὴ
 ἐν τρίποδι δια' βραχέος ἔχει χάδον, ἀφροδῖτες χρυσός,
 ἢ διτταῖς σου χέλυ χρυσῆς ἐπιστάς. Τοῦτοι μὲν δὲ, ἥ περ ὅ, τε
 ἀπορὸς ἐκείνου καὶ οὐ ζυνδονεῖ, τῷ σφραδῶ τῶν ἑλίων
 ἀναδεδίον. Ἀπόμνηνα τοῦτον ἡρμύενουσαι οἱ ἐπὶ σοφοί,
 ἡρμύενουσαι δὲ καὶ αἰὼς· οὐ τὸν Διὸς καὶ Ἀθλῶς ἐννοῦντες,
 οὐδὲ τὸν Ἡφαίστου καὶ Ἀθηνῶν, οὐ ἐννέμενους Ἀριστοτέλῃ,
 οὐδὲ τὸν Κορύβαντος υἱὸν οὐ ἐπὶ κενὴν κενυτίζοντες,
 οὐδὲ τὸν Ἀρκάδα τὸν Σχινῶν. (Νόμιον τοῦτον ἐπὶ φέρει-
 σαν Ἀρκάδα), οὐδὲ τὸν Λίβον τὸν Ἀρμυνοῦ, ἢ τὸν Μαῦρον
 καὶ φυχροῖς ὀνόμασι τὰς ἀκαὶ ἐπιχέροντες. ἄλλ' οὐκ ἀπόμνηνα
 φιλοσοφία προσβάλλει, τὸν Ἀτμοῦν (ὡς ἔχον αὐτὸν ἔχον
 ἐπιμοχρῶντες, ἢ συνδύμενους οἱ πατέρη ἡμεῖς ὁ θεοσφί),
 καὶ παρὰ τῇ πομπῇ ἔκκεν ἕνα, τὸν λόγον μὲν ἐφο-
 ροῦ καὶ ἡγεμόνα, φωτὸς δὲ γενέσθαι οὐρίου, καὶ σοφίας
 ταρταρὸν ἀνδρῶν. Αὐτὸς γὰρ, ὁ εἰς, Σχινῶν, τοῦ ἐκείνου μα-
 καρίοις ὀμιχλάτῃ ἢ καδ' ὀμιχρῶν, ὀμιχλάτῃ (οἷον ἐκείνος
 ἐπὶ νῆσοι Μίνω, "Διὸς καχέσας ὁ δαριζαῖν"), ἀνδρῶν φερὶ
 φιλοδῶν τε καὶ διαφορίσιν, φέρτος ἐλίκου ἐφ' ὅρα, καὶ
 λόγον ἰδύνει πρὸς ἐνότητά φιλίας, τὰς αὐτῇ χηρῶν καὶ
 πρὸς αὐτῇ δόγμα νωτόν αὐτῷ. Δυσὶν γὰρ ὄντοι τοῦ
 ἐν ἡμῖν λόγον, τοῦ μὲν ἰδιαδέλφου καὶ ἡγεμονικοῦ,
 τοῦ δὲ διακτόρου τε καὶ προφορικοῦ, τῶν ἀφροδῖτων,
 ἢ ἡγεμονικῶν, ἐνότης καὶ φιλία, τοῦ μὲν πρὸς ἑαυτὸν
 τοῦ δὲ πρὸς ἄλλον. Ὁ μὲν γὰρ ἰδιαδέλφους λόγος, ἐλὶ

ἀρατὴν τυχεῖων, ἀφροδῖτων καὶ ἀμαχῶν πρὸς ἑαυτὸν παρέχεται
 τοῦ αἰδρωτοῦ, καὶ μετὸν εἰρήνης τε καὶ φιλοφροσύνης. "Ὁ
 γὰρ, ὅς μιν δῶρις ἐναίσιμος ἐν μαχέσσειν"· ὁ πᾶθος λόγος
 δυσπυδῆς, ὁ μᾶχῃ λογιζοῦν πρὸς λογιζομένους ἀδιάλλατος,
 ἀλλ' εἰ μὴ πάντα τὰν αὐτῷ καὶ μετρίχια καὶ ἰσάρα,
 οἷαν ὁ τοῦ Πατρὸς αἰδνίου λόγος τῶν πάντων κῶν ὑπε-
 ρέχουσιν εἰρήνην χαρίζεται τοῖς ἐαυτοῦ μαθισταῖς. Ὅ, τ' αὖ
 παρὶν προφορικῶν, αἰχρῶν καὶ φιλαράδων καὶ φιλοδωροῦν,
 οὐδὲν ἀπετῶν ἢ ὅχρη καὶ φιλοφροσύνην, ὅδ' ὅχρη καὶ
 πικρὸν καὶ κακόνδης, οὐκ ἀφροδῖτων τῶν, ὅδ' δυσπυδῆς, ὁ
 διπλῶν ὅχρη νοσῶν, "Ὁδὲ ἔτι μιν κῶνδης ἐν
 φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάσει", ἀλλὰ γενναῖος ὁ αὐτὸς, ἀπὸ χηρῶν
 προίαν μαχακρῶν εἰς Ἀθῆνας ἄφρονα, καὶ χηρῶν, καὶ
 πᾶθος ἰσάρα, καὶ τί' ἄλλο γ' ἢ αὐτοφροσύνη φιλοφροσύνης; "καχί-
 πης δῶρον ὀδρανίας", τῇ δέας χάριτος. Τοῦτον ἀσπερ τοῦ λόγου
 ἐκείνου, ὁ Μένων φέρει φυχῇ! καὶ τοῦτου δὲ χρυσῶν, κα-
 δαρῶν καὶ ἀνδρῶν μαχακρῶν σοὶ τὰ γραμμάτια, ἀπὸ ἐν
 τῇ τρίποδι περνασῶν, τῷ σὺ καὶ ἐμῷ γ' Ἀπόμνηνι καδῖ-
 ρωκα. Τοιοῦτο δὲ τὸ λόγον ἀσπερ, ὁ δαυματῶν, ἐν
 καὶ τοιαῖαν ἐξέγγνην τὴν πρὸ τοῦ τῶν κρίσιν, αὐτῇ
 μὲν χηρῶν ἐπαινῶν, τὰ δὲ παρὰ χηρῶν ἐπὶ ἀφροδῖται
 οὐρῶν, τὸ μὲν αὐτὸ φιλοφροσύνη, τὸ δ' αὖ αὐτὸ φιλοδωροῦν. Ἀλλ'
 ἐμοὶ μὲν, ὁ φίλος, εἴρεται τὰ ἐπὶ δόνα, ἀλλὰ τε καὶ
 δόνα τῶν σφραδῶν καὶ νωτόν, τῶν σφραδῶν,
 αἰχρῶν μοι δόξαν καὶ χίαν

"Αἰχρῶν σιωπῶν, ζευοφῶν δὲ (δοὶ δ' εἰπὼν καὶ
 ζευοφῶν καὶ ζευοφῶν) ἐπὶ γένειν"
 Ὁρᾷ γὰρ, ὁ φίλος, ὅσον νέφος μαχῶν ἐπὶ ἐπὶ τὸν ἑλίκον.
 γένει μὲν τοῖς ἐφ' ὅρα, ἡμῶν δὲ τοῦ ἀφροδῖτου πομπῇ!
 οἴπιναι τῶν μὲν παρὶν καλαφροῦν, πρὸς δὲ τὰ ἡμέτερα
 χείροντες ἐπὶ ἀφροδῖται τε καὶ δόξαν, καχῶν ἐπὶ ἐπὶ
 πομπῇ, παρὶν μὲν τοῖς πτεροῖς ἄλλοις τε καὶ ἀφροδῖται

+ au p'sente. Ess p'iv tr ave + o'ic's sei nat' a'p'as a'lo'i in' ei p'ag'li

[illegible][illegible]

[illegible]

τὰ τοῦ νόμου ἐλάττωμα" (Σοφ. δ.)· ἰσχυρὴ δὲ καὶ τὰ κατ'
αἰὼς ὕψους (Αρχ. 14, 1, § 13 καὶ 17, 10, § 6)· ἀλλὰ καὶ τοῖς
θεοῖς ἐκπληροῦσι πολλὰ τῶν κατ' αἰὼς ἐδίδμεν διαγραφόν-
ται (Ματθ. 17, 5 : 2, 11 : Μαρκ. 8, 4 : 16, 4 : Λουκ. 11, 12. κτλ.)·
ἀποδεχόμενοι δὲ καὶ εἰσπραμέναι, καὶ τῇ πειρασίᾳ
μεταφύχουσι (Ὑμν. Αρχ. 17, 1, § 3)· εἶχον δὲ καὶ πολλὰ
ἀνταχθῆναι τὸ πῦρ (Ὑμν. Αρχ. 17, 10, § 6)· πλὴν ἀλλ'
καὶ τοῖς μακάριον συνειρὶν πολλοὶ τῇ τῶν φαντασίᾳ
ἐφρόνουν (Πράξ. 1, 34 : 17, 6, 7, κτλ.)· ταῦτα καὶ πάλιν
οὐκ ἔστι· σὺ δὲ σὺννοεῖς δὲ τὸ μένος τῆς εἴτ' ἐπισ-
τῆς, εἴτε διαφύξῃς, εἴτ' ἡμιόβῃς, εἴτε λείψῃς χρεὶ λείψῃ
μακρῶς· οὐκ γὰρ ἐγὼ σφραγίσω μετὰ σοῦ "σπείρω
γ' ἄντραν δάδωχ' ἐμμελὲς ὁδοῖν", τὸ τοῦ ποιητοῦ, βίᾳ
καὶ μέγας τῆς ἀντιθέσεως οὗ ἐξ ἀντίων ἀπαμαρτόμενος.
Εἰρήνη σοῦ, καὶ τοῖς οἰκιστῶν καὶ πατρὶς καὶ
τῶν παίδων.

τὸ καὶ: Ἀπολ. αὐτῶν: (
 καὶ πῶς ἂν ἴδωμεν.)

12) Πανερώτατι Δέσποτα .

ὅτι τὴν πατριὴν ἔμωι ἔχον ἐπισκοπὴν, καὶ δευχόμενος αὐτῇ ἐδρεπόμην ὡς ἀρχιερατικῆς ἔμωι ἐξουσίας, εὐδὲς ὅχος ὑπὸ πνευματικῇ εὐφροσύνῃ, ἐνόμιζον ὅτι ἔκγονοι τὸν Πατριάρχην Ἰσαὰκ ἐξουγιῖνλα νέον ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Ἰακώβ. Ἐγὼ ἴσως μὲν, ἀγνώστατε Πάτερ, προσέτινος τὰ πατρὶ τὰ κάρηνα τῷ ἐδρεμάθῳ, καὶ ἔδιδα μὲν ἐν τέλει, ἱκανώτατα δὲ πρὸς τροφὴν ὅδε καὶ ὡς χαριστὴς ἐπέτιχε ἐξουγίῃ. Ἡ δ' ἐμὴ προσφορὰ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, ὁλβία τε καὶ χεῖρ καὶ ἀφεικῆς, ἥκῃ ἢ ἐν τοῦ ἀγροῦ τῶν ἀρωμαίων, τῶν θείων